

Petr Hájek: Detektivní pátrání po zbabělcích: Kdo a proč dal cz.NIC pokyn, aby vypnul svobodné weby? Cenzoři mlčí, mlží a vymlouvají se. Bude Fiala stíhán? Kdy vládní objednávka pro firmu VRAŽDA s.r.o.? Svoboda skončila, zapomeňte!

- CZ24 News | 16. března 2022

ČESKO: Petr Hájek sděluje čtenářům, že navzdory obnovení činnosti Protiproudu se redakce nevzdává boje proti ilegální režimní cenzuře a jejím konkrétním původcům a přináší pozoruhodné informace z pátrání ústavního právníka Zdeňka Koudelky

Kdo vlastně vydal pokyn k cenzurnímu vypnutí Protiproudu, jež na výročí „Vítězného února“ 1948 (25. 2.) realizovala firma cz.Nic? To nám ani veřejnosti dosud nikdo neřekl. Přitom šlo o tak dramatický zásah do již tak zdecimovaných občanských svobod (formálně jako výsměch zaručených ústavou), že to lehce vyděsilo i některé režimní propagandisty (vrcholem zatím asi bylo, že i v Respektu – hlásné troubě BIS, pobožce CIA – vyšel článek Obrana Protiproudu). Ale pak už nic. Bere se to jako samozřejmost – a v totalitě to nepochybně samozřejmost je. Vše má zakrýt falešné dunění válečných bubnů v souvislosti s ukrajinskou krizí.

Co udělá policie?

Premiér Fiala se pak nechal slyšet, že to sice možná nebylo právně v pořádku (to je ten vzývaný „právní stát“ v praxi), ale prý šlo o „odvážné“ rozhodnutí. Současně dal veřejně najevo, že to prý ospravedlňuje fakt, že jde o web placený z Ruska. Za tento výrok jsme na něj podali trestní oznámení pro pomluvu, která může mít ničivé následky – včetně reálného nebezpečí z různých útoků na nás, jež ve válečnické psychóze a hysterické atmosféře šířené oficiálními režimními médii slova předsedy vlády mohou vyvolat. A ty skutečně přišly.

Když jsme obnovili činnost pod jinou „nikou“ (protiproud.info), zahájily na nás hackerské skupiny od nás i ze zahraničí „kobercové útoky“. Za pomoci statečných ajťáků, kterým likvidace svobody projevu v naší zemi není lhostejná, jsme museli za chodu kompletně předělat technické pozadí Protiproudu, a nakonec jsme ho relativně pevně obrnili v „bunkru“ různých štítů. Útoky sice v nezmenšené intenzitě stále pokračují, ale my jsme už opět on-line. Pro čtenáře se změnilo jen to, že musejí při přihlášení takřkajíc „projít bezpečnostním rámem“, abychom k nám nepustili teroristy s „bombou“, jež by opět Protiproud vyřadila. Nyní se zájmem čekáme, co udělá policie, kdy proti premiérovi zahájí trestní stíhání.

Svoboda slova skončila, zapomeňte?

Chci v této souvislosti znovu poděkovat i našim nejvěrnějším, kteří nás v těchto těžkých dobách nenechali na holičkách. V řetězových mailech rozesílají novou adresu Protiproudu a posílají a posílají na náš účet (je v banneru pod každým článkem) drobné i větší finanční příspěvky. Vědí totiž, že celá

ta „operace bunkr“ nebyla a není zadarmo, že také provoz (nyní ze zahraničí) a obrana před útoky je pro nás nyní mnohem nákladnější než dříve – nemluvě o tom, že nám po vypnutí a Fialově pomluvě automaticky vypověděla smlouvu i reklamní agentura (na spolupráci s jinou – rovněž ze zahraničí, kde ještě zbytky svobody projevu existují – intenzivně jednáme). Nechceme nikoho z dárců kontaktovat s poděkováním, abychom na něj neupozornili (jsme teď totiž skutečně „v podzemí“) – tak tedy alespoň touto cestou, opětovně:

Díky, přátelé! Jsme na jedné lodi, kterou by bez vás už teroristé potopili. A moc také prosíme: Rozšiřujte dál všemi cestami povědomí o tom, že Protiproud s novou adresou opět funguje! Stále se na nás obracejí celé „zástupy“, které to ještě nevědí, a myslí si, že totalitní moc s cenzory nad nepodvolenými zvítězila.

Jenže – kdo vlastně jsou ti cenzori? Tváří se tajemně a anonymně, protože vědí, že postupují rabijátsky proti svým vlastním existujícím zákonům. Režim totiž musí přece vytvářet pro „ovčany“ iluzi, že u nás je nadále svoboda a demokracie. Po jejich stopách se proto vydal významný ústavní právník **Zdeněk Koudelka**. Statečný muž, jehož řada podání v nedávné době způsobila, že soudy opakovaně označily vládní covidistickou a vakcinační tyranii za nezákonnou. Tentokrát se pokusil zjistit, kdo konkrétně stojí za protiústavním zavedením cenzury v ČR, dalším krokem k legalizaci totality, kterou náš stát v historii opakovaně prochází. Zde jsou dosavadní výsledky jeho pátrání:

Zdeněk Koudelka: Cenzoři se skrývají a mlží

Správce domény .cz [CZ.NIC](https://www.cznic.cz/) zablokoval některé tzv. dezinformační weby a odvolal se na doporučení vlády a konzultace bezpečnostních služeb. Snažil jsem se zjistit, kdo cenzuru oněch webů za stát inicioval.

Otázky po původci cenzury

Požádal jsem o tyto listiny:

- 1. Zaslání onoho doporučení vlády pro CZ.NIC z.s.p.o.*
- 2. Zaslání rozhodnutí vlády nebo předsedy vlády o tom, že se zavádí cenzura a bude porušována Listina základních práv a svobod zakazující cenzuru.*
- 3. Zaslání veškeré korespondence mezi CZ.NIC z.s.p.o. na jedné straně a vládou či Úřadem vlády na druhé straně za období únor 2022.*
- 4. Zaslání kritérií, podle kterých se rozdělují weby na dezinformační a nedezinformační a určení funkce úřední osoby nebo představitele státu, který je vydal.*

Ministerstvo vnitra - já nic, já muzikant

K dotazu na zjištění toho, zda patří Ministerstvo vnitra (MV) mezi složky, které iniciovaly cenzuru u [CZ.NIC](https://www.cznic.cz/), Ministerstvo vnitra dopisem z 3. 3. 2022 prohlásilo, že „mezi těmito složkami MV nefigurovalo. Současně ani MV, ani ministr vnitra neučinili žádné rozhodnutí v souvislosti se zablokováním webů ze strany sdružení CZ.NIC a mezi MV a sdružením CZ.NIC neproběhla v této věci žádná korespondence.“

Vláda

Úřad vlády zaslal usnesení vlády z 25. 2. 2022 č. 127, kde je v bodu III, že vláda „vyzývá všechny relevantní subjekty k přijetí potřebných opatření vedoucích k zamezení šíření nepravdivých a zavádějících informací v kybernetickém prostoru, které slouží k manipulování obyvatelstva České republiky směrem k ospravedlnění a schvalování aktuální ruské vojenské agrese vůči Ukrajině.“. Jinak Úřad vlády odmítl informace vydat s tím, že žádné takové informace nemá k dispozici. Seznam webů postižených cenzurou zaslané usnesení neobsahuje a už vůbec ne, jakými články prý podpořily ruský útok. Úřad vlády další informace neposlal, což lze vysvětlit tím, že

1. lže a zatajuje,
2. informace nemá, protože cenzuru vláda nechtěla a jde o výmysl CZ.NIC,
3. cenzuru vláda či její někteří představitelé chtěli ústně v neveřejných utajených jednáních s CZ.NIC, takže informace nejsou zachyceny písemně.

CZ.NIC

Sdružení CZ.NIC nesdělilo NIC. To hodnotím jako netransparentní jednání cenzora vycházející ze zneužití monopolního postavení na trhu k internetové doméně cz. Prostě využívají faktickou moc, kterou mají, a na dotazy občanů kašlou. Vnímám to jako poučení, že kdo nechce být okraden o ústavní právo na svobodu slova, nebude doménu .cz využívat, jak učinil [Protiproud.info](https://protiproud.info) či [Pravý prostor.net](https://pravyprostor.net). Svoboda slova a sdružení CZ.NIC jsou rozdílné pojmy. Je to výzva, zda nezrealizovat moravskou zeměpisnou doménu nejvyššího řádu, jako má například Katalánsko .cat, jejíž správce by respektoval svobodu slova, a ne tajemná doporučení pražské vlády.

Rakouský a německý typ cenzury, autocenzura

Na území Čech a Moravy máme zkušenost s rakouským a německým typem cenzury. Rakouský typ vznikl za habsburské monarchie a udržel se za první i druhé Československé republiky až do německé okupace 1939. Podstatou bylo, že o cenzuře rozhodoval pověřený a známý úředník. Podstatou cenzury byl konkrétní text, například článek v novinách. Pokud byl článek cenzurován, ostatní texty mohly být publikovány s tím, že místo cenzurovaného článku bylo prázdné místo. Tím se lidé dověděli, že zasáhla státní cenzura. Z principu je možné se proti takové cenzuře bránit soudní žalobou proti státu.

Nacistické Německo po vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava zavedlo jiný typ, který nazývám německý a jenž v zásadě převzalo i totalitní Československo 1948-68. Cenzura již nebyla zaměřena na snadno identifikovatelnou viditelnou cenzuru konkrétních textů, zakázány byly celé noviny, knihy či divadelní hry. I v případě, že cenzor zasáhl proti povoleným novinám, nesměl být jeho zásah zveřejněn. Tedy zakázaný text musel být nahrazen jiným textem. Nesmělo být bílé místo, aby lidé nepoznali cenzorský zásah.

Mezi lety 1969-89 byla ústavně zrušena cenzura, ale vládnoucí moc ji nahradila autocenzurou. Tedy státní vnější zásah nahrazoval vnitřní dohled vedoucích redaktorů a sami redaktoři věděli, co mohou otisknout a co ne, protože by z toho měli problémy. Ovšem občas se díky odvaze redaktorů i náhodě, zvláště ke konci totality, povedlo zveřejnit text kritizující vládu. Takovým byl i článek Miloše Zemana Prognostika a přestavba v Technickém magazínu v srpnu 1989 a jeho následný rozhovor pro Hospodářský zápisník Československé televize.

Současná cenzura

Současná cenzura vychází z německého typu cenzury. Zakázány totiž byly celé weby s rozličnými texty. Cenzoři se nenamáhají označit, který článek je závadný. O nějakém zdůvodnění, proč je konkrétní text závadný, nemůže být ani řeč. Na webu Protiproud bylo publikováno mnoho článků nemajících se zahraniční politikou nic společného. Například články Michala Semína či Radomíra Malého o katolické věrouce a svatých nebo články o přírodním léčení či články o protiprávních covidistických opatřeních vlády a o jejich rušení Nejvyšším správním soudem. To vše cenzura vypnutím webu jako celku zakázala. Byly tam i vtipné koláže, které si dělaly srandu z vlády či dalších politiků. I to cenzura zakázala, už je závadné jako za Husáka smát se držitelům moci.

Předseda vlády Petr Fiala označil vypnutí webů za odvážné rozhodnutí. Hodnotím jej jako zbabělé. Kdyby byl Fiala statečný, řekne, kdo jmenovitě rozhodl o seznamu oněch 8 webů na straně státu, kdo za stát jednal se sdružením CZ.NIC, kdo za stát určil, co je důvodem pro cenzurní zásah, a kdo za vládu stanovil, že již nebude dodržovat ústavní zákaz cenzury. Má-li vláda cenzuru zakázanou, nemůže ji ani doporučovat či si ji u soukromého subjektu objednat. Je to, jak kdyby vláda reagovala na zákaz trestu smrti tím, že si objedná u nějaké společnosti VRAŽDY s.r.o. smrt člověka.

Vypnutí webů je jejich pomyslná smrt. Je to snaha usmrtit vládě nepohodlné myšlenky. Myšlenky, které nejsou trestné, protože jinak by autory chtěla vláda trestně stíhat, ale stíhat je nemůže, tak se myšlenky snaží zabít cenzorským zásahem. Podstatou cenzury nikdy nebyla ochrana pravdy, ale moci.

Omezená demokracie 1945-48 a od roku 2022

Vrací se minulé doba omezené demokracie 1945-48. Je svoboda slova a politických názorů, ale jen v rámci povoleného hřiště. Tehdy to diktovaly strany Národní fronty, které svorně zakázaly agrárníky a jiné konkurenty. Nyní to diktuje – ale kdo vlastně? Když se k tomu nehlásí ani konkrétní člen vlády, ani Ministerstvo vnitra a přitom se CZ.NIC na vládu a její složky odkazuje.

Pokud někdo hlásá názory v rámci omezené svobody, kterou vláda toleruje, psát může. Pokud jde mimo vládou dovolené hřiště, snaží se jej umlčet způsobem, který není upraven zákonem. Namísto odvážného postavení se premiéra a vlády za vládní rozhodnutí, nastupuje zbabělé mlčení. Svoboda 90. let 20. století je pryč.

Doputujeme k únoru 1948, anebo se pokusíme situaci zvrátit a obnovit plnou, a ne okrájenou demokracii a svobodu slova?

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)